

การประชุมวิชาการบุหรี่กับสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 6
เรื่อง “ร่วมมือ ประสานใจ สร้างสังคมไทยปลอดบุหรี่”

วันที่ 10-11 กันยายน 2550 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

*****

ความเป็นมา

ในห้วงเวลา 3 ทศวรรษของการดำเนินงานควบคุมยาสูบในประเทศไทย ถือได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ มีกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมยาสูบถึง 2 ฉบับ คือ พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.2535 และเป็นประเทศอันดับที่ 38 ใน 147 ประเทศที่ร่วมลงสัตยาบันตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก (WHO – FCTC) เมื่อ ปี พ.ศ.2548 ส่งผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินการตามพันธกรณีของกรอบอนุสัญญาฯ ในการควบคุมยาสูบ เช่นเดียวกับประเทศต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินการควบคุมยาสูบของประเทศไทยมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางเดียวกันกับสากล ดัชนีที่ยืนยันถึงความสำเร็จในการควบคุมยาสูบของไทยได้เป็นอย่างดีคือ จำนวนและอัตราการสูบบุหรี่เป็นประจำของคนไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2534 ถึง ปี พ.ศ.2549 มีแนวโน้มลดลงเป็นลำดับจาก 11.67 ล้านคนหรือร้อยละ 30.46 ในปี พ.ศ.2534 เหลือเพียง 9.54 ล้านคนหรือ ร้อยละ 18.94 ในปี พ.ศ.2549 การสูบบุหรี่เป็นประจำทั้งเพศชายและเพศหญิงลดลงเช่นกัน โดยอัตราการสูบบุหรี่ของเพศชายลดลงจากร้อยละ 55.63 ในปี พ.ศ.2534 เหลือร้อยละ 36.91 ในปี พ.ศ.2549 ซึ่งลดลงร้อยละ 33.65 ในขณะที่อัตราการสูบบุหรี่ของเพศหญิงลดลงจากร้อยละ 4.60 ในปี พ.ศ.2534 เหลือร้อยละ 2.0 ในปี พ.ศ.2549 ซึ่งลดลงถึงร้อยละ 56.52

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอัตราการสูบบุหรี่เป็นประจำจะมีแนวโน้มลดลงเป็นที่ลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบอัตราการสูบบุหรี่ของประเทศพัฒนาแล้ว ประเทศไทยยังจะต้องดำเนินการควบคุมยาสูบอย่างจริงจัง รวมทั้งยังพบว่า อัตราการสูบบุหรี่เป็นครั้งคราวในประชากรหญิงเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 128.6 จากปี พ.ศ.2534 กับปี พ.ศ. 2549 แสดงให้เห็นว่าการควบคุมยาสูบยังไม่สามารถครอบคลุมถึงกลุ่มที่สูบบุหรี่เป็นครั้งคราวเท่าที่ควร นอกจากนี้ข้อมูลหนึ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ คนไทย 15.89 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเด็กอายุ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี จำนวน 2.28 ล้านคน ต้องเผชิญกับควันบุหรี่มือสองในบ้านของตนเองอีกด้วย

ดังนั้นภาระการควบคุมยาสูบยังเป็นโจทย์สำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้อง “ร่วมมือ ประสานใจ สร้างสังคมไทยปลอดบุหรี่” ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ(ศจย.) มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เครือข่ายวิชาชีพสุขภาพเพื่อสังคมไทยปลอดบุหรี่ มูลนิธิธรรมาภรณ์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ สถาบันส่งเสริมสุขภาพไทย และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ จึงได้จัดให้มีการประชุมวิชาการ “บุหรี่กับสุขภาพแห่งชาติ” ครั้งที่ 6 ขึ้น เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนประสานการดำเนินงานเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับหน่วยงาน/องค์กร/บุคคล ได้นำไปพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง หากทุกภาคส่วนซึ่งล้วนมีความสำคัญ สามารถก้าวผ่านอุปสรรคร่วมกัน การบรรลุเป้าหมายก็อยู่ไม่ไกล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการ และประสบการณ์การดำเนินงานควบคุมยาสูบของภาคีเครือข่ายกลุ่มต่าง ๆ
2. เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานควบคุมการบริโภคยาสูบร่วมกัน
3. เพื่อเชื่อมประสานความร่วมมือในการควบคุมยาสูบระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล องค์กร/สถาบัน ทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชนและประชาชน

กลุ่มเป้าหมาย ผู้เข้าร่วมประชุมจากเครือข่ายต่าง ๆ ประมาณ 600 คน ประกอบด้วย

1. เครือข่ายวิชาชีพด้านสุขภาพ ได้แก่ แพทย์ เภสัชกร ทันตแพทย์ พยาบาล กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ สาธารณสุข หมออนามัย นักจิตวิทยา
2. หน่วยงานด้านการศึกษา ได้แก่ ครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต นักศึกษา นักวิชาการ นักวิจัย จากสถาบันการศึกษาในทุกระดับชั้น
3. หน่วยงานราชการ ได้แก่ กรมควบคุมโรค กรมอนามัย สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมสรรพากร กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯ
4. องค์กรพัฒนาเอกชนสาธารณะประโยชน์ ได้แก่ มูลนิธิ สมาคม สถาบันที่ทำงานเกี่ยวข้องกับ การควบคุมยาสูบ
5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตำบลและเทศบาล
6. บุคคลผู้สนใจทั่วไป เช่น พระสงฆ์ นักบวช อสม. ผู้ดำเนินรายการวิทยุชุมชน ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ที่สนใจเข้าร่วมประชุม

วัน เวลา สถานที่

วันที่ 10-11 กันยายน 2550 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์คอนเวนชั่น ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

งบประมาณ

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ(ศจย.) โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บุคลากรได้รับทราบสถานการณ์การควบคุมยาสูบของไทยในปัจจุบัน ตลอดจนได้รับความรู้ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากผู้ดำเนินงานควบคุมยาสูบในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ประสบความสำเร็จเพื่อเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานอื่นในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับหน่วยงานของตนเอง และได้ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็งในการควบคุมยาสูบต่อไป